

P A L M I A N A

DOOR

NICOLAAS BEETS.

I.

Het jaar 1782 was voor de Hervormde Gemeente te Delfshaven noodlottig. Binnen den tijd van drie maanden verloor zij beide hare voorgangers en bleef herderloos. Nog geen dertig jaar oud, was op den 17 van Lentemaand haar «zeer geliefde Leeraar» P. C. Hugenholtz ontslapen, en op den 13 van Bloeimaand volgde de vijfenvijftigjarige J. W. Bussingh, niet minder geliefd Evangeliedienaar, hem in de eeuwige rust. Geen van beiden ging onbezongen ten grave, en de dichterlijke uitboezemingen door het overlijden gewekt bleven niet ongedrukt. Over zijn dierbaren vriend Hugenholtz stortte de zoon van diens ambtgenoot, de eenentwintigjarige J. W. Bussingh, J. W. Fil., reeds als dichter bekend en bekroond, in 124 alexandrijnen een hartstochtelijken «Lijkzang» (1) uit, maar bij het binnen twee maanden gevolgd «allersmartelijkst afsterven van zijn dierbaren vader» sprak

(1) Lijkzang over mijnen dierbaren vriend, den Weleerwaardigen Zeer Geleerden Heere Petrus Conradus Hugenholtz, laetst zeer geliefd leeraer der gemeente van Delfshaven, Aldaer ontslapen in het 30ste jaer zijnes levens, den 17den van Lentemaend, 1782.

(8) blz. 8°.